

جاز ژورنالیسم؛ بررسی ابعاد شکل‌گیری و تبیینی بر مولفه‌ها و آثار

دکتر عباس اسدی^۱

مجتبی صمدی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۸/۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۲

چکیده:

جاز ژورنالیسم به عنوان رسانه اصلی دوران جاز در دهه ۱۹۲۰، به ویژه در ایالات متحده آمریکا و به طور خاص در شهر نیویورک، پدیدار شده است و علاوه بر این که خود از بستر فرهنگی آن دوران تاثیر پذیرفته، آثار گسترده و زیادی را نیز بر نسل‌های بعدی رسانه‌های مکتوب و مطبوعات نیز برجای گذاشته است، این مقاله درصدد بر آمده تا ضمن بررسی ابعاد و وجوه آن با بازخوانی نسبت به تجربیات رسانه‌ای گذشته ابعاد جدید را از این روزنامه‌نگاری بکاود. این مقاله با روش اسنادی و کتابخانه‌ای و با رویکرد توصیفی - تحلیلی نوشته شده است. نتایج یافته‌ها نشان می‌دهد که استفاده چشمگیر از تصاویر و روایت‌های بصری در مطبوعات آن زمان، ضمن این که به گسترش فزاینده روزنامه‌نگاری تابلوئید کمک کرده، باعث ترویج «غیریت‌سازی» در رسانه‌های چاپی نیز شده است.

کلمات کلیدی: جاز ژورنالیسم، روزنامه‌نگاری تابلوئید، احساس‌گرایی، عینیت‌گرایی، کامپوزوگرافی

^۱ - دانشیار گروه روزنامه‌نگاری دانشگاه علامه طباطبائی assadiabbas1@gmail.com

^۲ - دانشجوی دکتری علوم ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی samadimahallati@gmail.com

روزنامه نگاری در غرب، از زمان شکل گیری و روند توسعه و پیشرفت به عنوان اصلی ترین محور رسانه های مکتوب، مراحل سه گانه ای را طی کرده تا توانسته در قالب کنونی بروز و ظهور یابد. در این سیر شکل گیری، نخست و در گام اول با نوعی از روزنامه نگاری مواجهیم که از اوایل قرن هفدهم تا اواخر قرن هجدهم را در برمی گرفت و به طور عمده بر پایه استبداد نظر و دیدگاه حاکمیت استوار بود تا جایی که این دوران را روزنامه نگاری استبدادی نامیدند اما تحول اساسی با انقلاب فرانسه این سیر و تحول را رقم زد. انقلاب فرانسه و زمینه سازی برای فضای باز در ارائه آرا و عقاید از سال ۱۷۹۴ تا ۱۷۸۹ فضایی جدید را در عرصه روزنامه نگاری فراهم آورد و به نوعی توانست زمینه ساز ارائه نظرات گوناگون و آزادی فکر در عرصه روزنامه نگاری باشد تا مسلک ها و عقاید گوناگون در این بازه زمانی هر چند کوتاه اجازه طرح و ارائه بیابند و این دوران چنان آرمانی و دست نیافتنی شد که از آن به عنوان دوران روزنامه نگاری انقلابی یا مسلکی و یا عقیدتی و سیاسی یاد کرده اند. اما پس از این دوران تغییر شرایط دوره ای جدید را در عرصه روزنامه نگاری فراهم کرد که تا کنون نیز ادامه دارد. این روزنامه نگاری که روزنامه نگاری خبری تجاری نام گرفت هم مطبوعات وزین را در برمی گیرد و هم روزنامه نگاری زرد. دوران جاری با ورود آگهی های تجاری در مطبوعات، در کنار گسترش روزنامه های پایین قیمت و پرتیراژ شروع شد، و همراه با انتشار سریع اخبار، سبک های جدید خبری مانند هرم وارونه را نیز به میدان آورد. و البته در این مرحله، روزنامه نگاری زرد نیز نمود ویژه ای یافت.

این مقاله به نوعی در صدد است تا به روزنامه نگاری ای که تولید شده و شکل گرفته در دوران سوم روزنامه نگاری است و به نوعی پیرو روزنامه نگاری زرد به شمار می رود، بپردازد و آن را از جنبه های مختلف مورد بررسی و واکاوی قرار دهد یعنی همان جاز ژورنالیسمی که آخرین بخش از دوران احساس گرایی در مطبوعات چاپی بود و با توسعه عینیت گرایی از میان رفت. حال توجه به زمینه های شکل گیری این روزنامه نگاری و شناخت تاریخچه وقایع و رویدادها، در کنار خدمات و آثاری که بر توسعه رسانه های چاپی برجای گذاشته، در کنار بیان دیدگاه های انتقادی اهم محورهای طرح شده در این پژوهش است تا به سوال اصلی این پژوهش که چیستی جاز ژورنالیسم است، پاسخ دهد.

هر چند باید اشاره کرد که همزمان با مرحله سوم (خبری- تجاری)، روزنامه نگاری مخالفت جو که شامل روزنامه نگاری دوره سازشگر (عینی گرا، تشریحی، عمقی، تحقیقی) و نیز روزنامه نگاری دوره اعتراضگر (روزنامه نگاری زیرزمینی، روزنامه نگاری متعهد (مدافعه گر و مشارکت جو) و روزنامه نگاری نوین) است نیز همگام با جریان اصلی حضور و ظهور داشته و قطعاً تاثیراتی بر روی این دوران (خبری- تجاری) داشته است، با این وجود که غلبه اصلی بر همان ویژگی خبری و تجاری و شکل گیری حوزه عمومی کاذب به جای حوزه عمومی سالم است. لذا تمامی تلاش در این مقاله بررسی ابعاد و جنبه های تاریخی، کارکردها و ویژگی ها و تمایزات جاز ژورنالیسم و بیان اثرات دوران جاز و روزنامه نگاری تابلوئید بر روند کنونی و متحول شده رسانه هاست که پژوهشگر بر اساس بررسی اسنادی و کتابخانه ای تلاش نموده تا به این مقصود دست یابد.

۲- مروری بر پیشینه و زمینه شکل گیری جاز ژورنالیسم

در ابتدای بحث باید به سراغ تعریف و تبیینی از پرسش کلیدی خود در این نوشتار برویم و آن چیستی روزنامه نگاری جاز است. جاز ژورنالیسم به دوره ای از روزنامه نگاری تعلق دارد که از روزنامه نگاری زرد پیروی می کند و به نوعی زیر مجموعه دوران روزنامه نگاری زرد به شمار می رود و حداقل به سال های ۱۹۱۹ تا ۱۹۲۴ برمی گردد. در این روزنامه نگاری موضوعاتی پوشش داده می شود که در میان مخاطبان عام از جذابیت بالایی برای پیگیری برخوردار

است. موضوعاتی چون هالیوود، سکس، خشونت و پول می تواند گویای جذابیت بیش از حد آن باشد، هرچند که در این دوره از روزنامه نگاری تاکید بر تصویر نسبت به نوشتار از جایگاه ویژه ای نسبت سایر انواع روزنامه نگاری بیشتر است و از این رو کاملاً از خطوط و معیارهای روزنامه نگاری زرد پیروی می کند، البته از نظر اندازه، در حدود ۱۱ تا ۱۴ و حتی ۱۵ اینچ است و لذا قرارگیری در حیطه روزنامه نگاری تابلوئید را نشان می دهد. (Newspapers, 2013)

اگر کمی به جلو برویم شاهد هستیم که سال ۱۹۸۷ یکی از سال های مهم در سیر تحول در این نوع از روزنامه نگاری است چنانکه نویسندگان هم مسلک، عکاسان و توزیع کنندگان و پخش کنندگان با توجه به نگرانی حرفه ای که در این زمینه داشتند در شیکاگو همیدگر را ملاقات کردند و پس از آن انجمن روزنامه نگاران جاز را تاسیس نمودند. ذکر این نکته شاید ضروری است که این انجمن در سال ۲۰۰۵ به ثبت رسیده است. عمده فعالیت های این انجمن پرداختن و پشتیبانی از افراد و رسانه های جاز است که روند انتقادی را در پیش دارند و یا عکس برداری می کنند و یا امروز در پخش در قالب سایر پلتفرم ها چون رادیو، تلویزیون و حتی پلتفرم های آنلاین اقدام و فعالیت دارند. و از این رویکرد این انجمن جوایز سالانه ای را نیز ایجاد نموده و در کنار آن چندین وبسایت آنلاین را نیز حمایت و پشتیبانی می کند. با این حال، اما چون ویژگی جاز ژورنالیسم در بستر زمانی اصلی آن در دهه ۱۹۲۰ است بیش از این به تحولات آینده در قبال آن نمی پردازیم، چراکه با ظهور عینیت گرایی در روزنامه نگاری، به جز آثاری که بر جای گذاشت، جاز ژورنالیسم دیگر ظهور و بروز جدی پیدا نکرد. (Wikipedia)

از نقطه موارد تمایزگذاری جدی برای جاز ژورنالیسم، پرداخت موضوعی آن است اما برای اینکه بتوانیم ویژگی های خبری ویژه ای را برای این نوع از روزنامه نگاری بیان کنیم می توانیم این روزنامه نگاری در دایره موضوعاتی شامل گنگسترها، فروشندگان قاچاق، قاتلان وحشتناک و دیگر جنایات، و حتی سکس (تجاوز) و دیگر رسوایی های بزرگ و مشهور قرار دهیم. یعنی این روزنامه نگاری از سه ارزش خبری شهرت، برخورد و شگفتی بهره فراوان می برد.

با نگاهی تاریخی می توان گفت، شروع و آغاز این نوع از روزنامه نگاری را باید به جوزف میدل پترسون^۳ در نشریه نیویورک دیلی نیوز^۴ در سال ۱۹۱۹ نسبت داد که البته این مسیر به وسیله ویلیام راندولف هیرست^۵ در نشریه نیویورک دیلی میرور^۶ ادامه یافت. در این بین یک نفر دیگر نیز نقش اساسی در این مسیر ایفا نمود که کسی نبود جز جوزف پولیتزر^۷ که به همراه هیرست اقدامات برجسته ای را صورت داد، هرچند پولیتزر یک رویکرد پوپولیستی نسبت به اخبار داشت و با رویکرد مبارزه، مشکلات اجتماعی متعدد مانند زاغه نشینی، تنش های کارگری و مشکلات کشاورزی را مطرح کرد (baran, 2012)، اقدام وی و هیرست توسعه روزنامه نگاری زرد به روزنامه نگاری تابلوئید با تاکید بر سکس، خشونت، قتل و نیز امور افراد مشهور بود. این روند و این اقدامات بیش از هر چیزی در نشریه نیویورک دیلی نیوز با تیترهای بزرگ، عکس هایی با سایزهای بزرگ و متن های کوتاه و موثر نمود پیدا کرد. در این زمینه یکی از برجسته ترین نمونه های کاربرد تصویر در این نوع از روزنامه نگاری گزارش روزنامه نیویورک دیلی نیوز از اعدام به وسیله برق شخصی به نام راث اسنیدر^۸ در زندان سینگ سینگ در سال ۱۹۲۸ بود که با عکس مخفیانه از این اعدام شهرت ویژه ای پیدا کرد.

^۳ Joseph Medill Patterson

^۴ New York Daily news

^۵ William Randolph Hearst

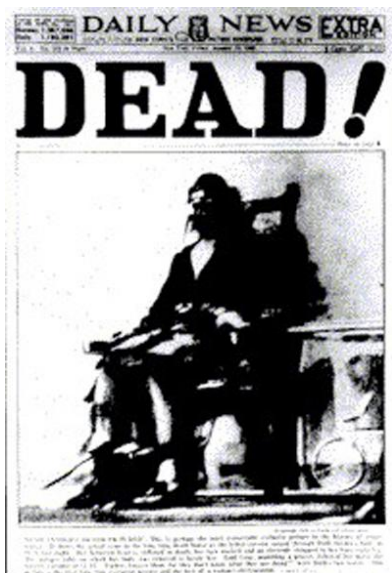
^۶ New York Daily Mirror

^۷ Joseph Pulitzer

^۸ Ruth Snyder

۱-۲. نمونه اثرگذار در جاز ژورنالیسم در میان انبوه مخاطبان

همانطور که اشاره شد، یکی از مواردی که به عنوان نمونه بارز در مورد جاز ژورنالیسم مطرح شده، مربوط به اعدام راث اسنیدر است که به جرم قتل همسرش محکوم به اعدام شد. حال این خبر با درج تصویری شجاعانه و هوشمندانه از سوی یک عکاس زیرک نشریه نیویورک دیلی نیوز صورت پذیرفته بود، این عکاس لرزش ها و حرکات بدن این فرد را در حین اعدام با برق به نمایش گذاشت و این تصویر به عنوان عکس بزرگ در صفحه نخست این نشریه آن را به ۲۵۰ هزار تیراژ رساند و تصویری ماندگار در دهه ۱۹۲۰ قلمداد شد که در دایره روزنامه نگاری جاز صورت پذیرفته بود.

فضایی که در آن روزنامه نگاری جاز رواج پیدا کرد، مصادف بود با افزایش سریع وسیع خوانندگان روزنامه ها در ایالات متحده آمریکا روبرو شد که به بیش از هفت میلیون نفر رسید یعنی یک پنجم کل انتشارات مطبوعات در ایالات متده در دهه ۱۹۲۰ بود. (Nelkin, 1987:18)

۲-۲. دو نشریه مروج سبک جاز ژورنالیسم

نخستین نشریه ای که شاید بتوان در زمره پیشگامان جاز ژورنالیسم قرار داد نشریه نیویورک دیلی نیوز بود. این روزنامه که به صورت روزنامه منتشر می شد در فرمت تابلوئید قرار داشت و از سال ۱۹۱۹ آغاز به انتشار کرده است مقر اصلی و دفتر مرکزی این روزنامه در منهتن آمریکا قرار دارد. این روزنامه را شاید بتوان بیشترین و بزرگترین انتشار روزانه در ایالات متحده

امریکا دانست که ناشر آن هم اینک فردی به نام نورتیمر زاچرن^۱ است البته باید اشاره کرد که پایه گذار این روزنامه همان مبدع سبک جاز یعنی جوزف میدل پترسون^۲ در سال ۱۹۱۹ است. نشریه دیگر، نیویورک دیلی میرور است که آن هم به صورت روزانه منتشر می شد و فرمت آن نیز تابلوئید بود. صاحب این نشریه کسی نبود جز ویلیام راندولف هیرست که از تاریخ ۳۴ جولای ۱۹۲۴ تا ۱۶ اکتبر ۱۹۶۸ اقدام به انتشار آن نمود. (Wikipedia)

۳-۲. بررسی ابعاد و اندازه در جاز ژورنالیسم

با ظهور نخستین روزنامه ها که بیشتر به یک جزوه یا خبرنگار شباقت داشتند و نه از عکس و نه تیتیر خبری بود، کم کم روزنامه های واقعی با تیتیرهای یک خطی و یک کلمه ای نمود یافتند چنانکه در قرن نوزدهم تمام روزنامه ها شبیه یکدیگر بودند مطالب در ستون های طولانی و باریک چاپ می شدند و خطوط عمودی هر ستون را از ستون دیگر جدا می کرد و گاه از نقشه و نقاشی برای تزئین صفحه استفاده می شد اما خیلی زود این روند دچار تغییر شد و شکل مدرن تری به خود گرفت تیتیرها بزرگ تر و پهن تر و چشمگیر تر شدند و سوتیتیرها هم شکل بهتری پیدا کردند. با این حال دهه ۱۹۲۰ شاهد ظهور روزنامه ها در قطع کوچک یعنی همان تابلوئید بود که جاز ژورنالیسم نیز سردمدار این تغییر اساسی در اندازه و شکل بود. یعنی روزنامه های کوچک نیم صفحه ای مملو از عکس و تیتیرهای جنجالی. و این روندی شد که علی رغم تغییرات بعدی همچنان در میان روزنامه ها رواج دارد و روزنامه ها در قطع بزرگ (broad sheet) و یا کوچک (tabloid) منتشر می شوند. (بدیعی و قندی، ۱۳۹۰ : ۳۷۹-۳۸۰) پس بر این اساس می توان دو ویژگی ذیل را به عنوان وجوه متمایز ظاهری این روزنامه نگاری دانست:

^۱ Mortimer Zuckerman

^۲ Joseph Medill Patterson

۱. اندازه روزنامه که در نصف اندازه اصلی روزنامه ها و در کلامی که بدان تابلوئید می گویند قرار گرفته است.
۲. منشا و محور این سبک از روزنامه نگاری را باید نشریه نیویورک دیلی نیوز دانست.

۳ - اهمیت بررسی جاز ژورنالیسم در عصر رسانه های جدید

امروزه با توسعه تکنولوژی و فناوری به ویژه در حیطه رسانه ها، و نیز در کنار تمامی تغییراتی که در دنیای جدید روی داده است، عناصر متنی به نوعی جای خود را به عناصر ادراکی^۱ و ماندگار می دهند. بولتر^۲، پژوهشگر و استاد برجسته موسسه تحقیقات تکنولوژی جورجیا و صاحب نظر حیطه رسانه و ارتباطات، بر این نظر است که در رسانه های مکتوب هم این اتفاق یعنی انتقال به عناصر ادراکی مانند رسانه های جدید، وب و ... در حال وقوع است. از این رو می توان چنین بیان کرد که این اتفاق، رخداد جدیدی نیست چنانکه در اوایل قرن بیستم و در دوران جاز ژورنالیسم نیز شاهد اثرگذاری عناصر تصویری در مسیر تولید خبر و و نیز عرصه های اجتماعی و فرهنگی بوده ایم.

در کنار این موضوع تاکید بولتر بر لزوم مطالعه فرم های متنی فراتر از متن، نشانه ای بر پویایی نگرش فرهنگی در دوره های تاریخی است به گونه ای که وی معتقد است که ما باید اصول سنت های فرهنگی را نسبت به بازنمایی متن ها بررسی کنیم چرا که وقتی فرم ها و قالب ها، در دوران جاز ژورنالیسم بروز یافته بودند، حتما به پارادایم های سمعی بصری کنونی در قرن بیست و یکم نیز منتقل می شوند. (Bicket & Packer, 2004:361)

ما هم کنون شاهد تغییرات عمده در رسانه های چاپی هستیم و عناصر سمعی و بصری (تصاویر، گرافیک ها و داده نماها) مدام در حال گسترش اند. در مجموع می توان گفت روزنامه ها روز به روز و بیشتر و بیشتر شبیه به نمایش های چندرسانه ای می شوند و کم تر به صنعت چاپ حرکت می کنند و این خود بخشی از تغییر بزرگ است که تحولات فرهنگی خاص خود را نیز به همراه خواهد داشت. از این رو توجه به زمینه های فرهنگی دورانی که بنیان گذار چنین تغییر پارادایمی است (همچون دوران جاز ژورنالیسم) شاید به نظر جالب توجه بیاید. (Bicket & Packer, 2004:361; Bolter, 1996:264)

شاید یکی از ویژگی های برجسته این دوران، جایگاه ویژه تصویر در مطبوعات است، با این حال، چگونگی استفاده از تصاویر در دوران جاز ژورنالیسم، را می توان مدرکی بر یک تغییر و انتقال از یک نسل و دوران رسانه های مکتوب به سوی روایت های بصری تلقی کنیم، هرچند این تغییرات به دلیل قابلیت های تکنولوژیکی در آن دوران بسیار اندک بوده است اما به هر حال گویا و منشاء ای برای تحول در عرصه رسانه های مکتوب محسوب می شود. (Bicket & Packer, 2004:362)

۴ - دوران جاز؛ بستر ساز جاز ژورنالیسم

وقتی سخن از دهه ۱۹۲۰ یعنی دوران جاز به میان می آید، اتفاقات، رویدادها، و نیز شماری از تغییرات فرهنگی و اجتماعی ذیل سریع به ذهن هرکسی خطور می کند، از جمله می توان به افزایش تغییرات اجتماعی در میان اکثریت مردم در غرب و به ویژه ایالات متحده آمریکا و به طور ویژه در میان جامعه زنان اشاره نمود، چرا که نگرش ها و سبک زندگی جدیدی را در میان مردم شاهد هستیم. از سوی دیگر، از دهه ۱۸۸۰ با پدیده ای چون صنعتی شدن و مهاجرت روبرو می شویم که تاثیرات ویژه ای را بر روی جامعه آمریکا داشته اند و در نگاهی دیگر، رشد شتابان شهرنشینی در آمریکا در حال وقوع است. در حالت توصیفی باید گفت، زنان لباس های کوتاه تری نسبت به مادرانشان می پوشند و

^۱ Perceptual Elements

^۲ Bolter

موهای کوتاه به همراه کلاه از انتخاب های آنان می شود. زنان به آرایش کردن و استفاده از رژ لب روی می آورند و در محافل عمومی مشروبات الکلی می نوشند و سیگار می کشند. زنانی که دامن های کوتاه می پوشند در مکان های عمومی دیده می شدند. و حتی دیگر از مادر شدن لذت نمی بردند. فلاپرها بخشی از هویت جامعه می شوند، رقص چارلستون^۴ و مارتن^۵ رواج می یابد، داستان ها و رمان ها بر یک تابوی موضوعی یعنی سکس تمرکز دارند. ۱۵ درصد زنان شغلی حرفه ای در پیش گرفتند و ۲۰ درصد در کارهای دفتری به خدمت گرفته شدند. در طرف مقابل صاحبان کسب و کار علیه حضور زنان موضع گیری می کنند. ازدواج و یا بارداری برای زنان بدین معنی می شود که شما به عنوان یک زن از محل کار خود اخراجید! در ۱۹۲۰ زنان حق رای پیدا کردند و در سال ۱۹۲۸ شاهد حضور نخستین زن در کنگره آمریکا هستیم. (Sex, Crime, and Jazz-Age Journalism, 2000; The Jazz Age, 2014)

برای نخستین بار در طول تاریخ آمریکا در سال ۱۹۲۰، ساکنان شهرها بیش از روستاها شدند. در ۱۹۲۰، ۲،۲ میلیون نفر در آمریکا دوران دبیرستان را به پایان برده بودند. و این رقم در ۱۹۳۰ به ۴،۴ میلیون نفر رسید. این در حالی بود که وضع از نظر آموزش، شغل و ... در میان آفریقائی - آمریکایی ها متفاوت بود. حومه شهرها رو به رشد گذاشت. قطارهای حمل و نقل شهری پدیدار شد. پدیده ها و اختراعات جدید و نیز رویدادهای بسیاری برای اولین بار در حال وقوع بود. زنان نیز دست به کارهای خارق العاده زدند چنانکه امیلی ایرهارت^۶ نخستین زنی بود که بر فراز آتلانتیک پرواز کرد. قهرمانان ورزشی جایگاه ویژه ای در جامعه پیدا کردند و زنان نیز از ورزش قهرمانی عقب نماندند. هالیوود به عنوان کارخانه رویاسازی بنا نهاده شد. و رسانه های گروهی مانند روزنامه ها و رادیو و بعد تلویزیون، جایگاه ویژه ای در نزد مردم یافتند. زنان و مردان به عنوان ستاره های سینمایی در افکار عمومی می درخشیدند و فخر می فروختند. داستان های عاشقانه، مد و ورزش در روزنامه نگاری تابلوئید برجسته شدند. همه داستان ها از سه عنصر سکس، جنایت و شهرت بهره می گرفتند. راسکو آرباکل^۷ یکی از مشهورترین ستاره های هالیوود به تجاوز جنسی و قتل یک بازیگر زن^۸ متهم می شود. در مورد محصولات و تولیدات جاز رسانه ها به پخش آنها اقدام می کردند چنانکه در سال ۱۹۲۹، ۶۰ درصد برنامه های رادیو، موسیقی جاز بود. کلوب های جاز و سالن های رقص روز به روز بر شمارشان افزوده می شد.

در مقابل، شاهد ممنوعیت مصرف مشروبات الکلی علی رغم بالا رفتن مصرف آن در اشکال و انواع مختلف هستیم، هر چند پس از مدتی این ممنوعیت برداشته شد. جنایات سازمان یافته پدیدار شدند. تا جایی که به ۱۵۸ بمبگذاری در سال ۱۹۲۸ در شیکاگو اشاره کرده اند!، یکی از معروفترین گنگسترهای جهان یعنی آلکاپون^۹ در این دوران ظهور کرد. تقیدات دینی جامعه و ارتباط با خدا در جامعه آمریکا کاهش یافت. و ارائه نظریه تکامل داروین در این زمان گویای این سیر است. شورش های نژادی نیز در این دوران به وجود آمد و شکل های جدیدتری به خود گرفت. این ها تنها شمایی از دوران و عصر جاز در ایالات متحده آمریکا بود که باید بدان به عنوان بستر اصلی شکل گیری جاز ژورنالیسم توجه کرد. (The Jazz Age, 2014; Sex, Crime, and Jazz-Age Journalism, 2000; Bicket &

^۴ Flapper

منظور زنانی هستند که در دوران جاز، دامن های کوتاه بر تن می کردند، موهای خود را کوتاه می نمودند، به موسیقی جاز گوش می دادند، سیگار می کشیدند، مشروبات الکلی مصرف می کردند، قیافه ای پسرانه داشتند و ...

^۴ Charleston Dance

^۵ Marathon Dance

^۶ Amelia Earhart

^۷ Roscoe Arbuckle

^۸ نام این بازیگر Virginia Rappe بود.

^۹ Al Capone

(Packer, 2004:361) ترسیم این بستر فرهنگی می توان دلیل مناسبی برای شکل گیری انبوه مخاطبان در کنار پرداخت موضوعی ویژه جاز ژورنالیسم باشد.

۵ - پیوند روزنامه نگاری تابلوئید و دوران جاز و جاز ژورنالیسم

۱-۵. روزنامه نگاری تابلوئید

امروزه می توان روزنامه های تابلوئید را ادامه ای بر روند جاز ژورنالیسم هم دانست که بسیار بر ساختارها و الگوهای آن روزنامه نگاری منطبق است. (فهرست ضمیمه مقاله گویای گستره روزنامه نگاری تابلوئید در جهان قرن بیست و یکم است). اگر بر این اساس بخواهیم روند کنونی روزنامه نگاری تابلوئید را مورد اشاره قرار دهیم، لزوم توجه به تعاریفی که از آن می شود، امری ضروری است.

مهمترین وجه و شاخصه ای که از نظر ظاهری در روزنامه نگاری تابلوئید قابل مشاهده است و آن را در جاز ژورنالیسم نیز شاهد هستیم، توجه به اندازه تصویر، ابعاد و ویژگی های روزنامه است که از نظر شکلی و ظاهری امری تعیین کننده محسوب می شود لذا این شکل از روزنامه نگاری به نوعی تکامل یافته جاز ژورنالیسم محسوب می شود.

در مورد روزنامه نگاری تابلوئید مباحث متعددی مطرح شده است، شامل فرمت و قالب، نوع محتوا، پذیرش مخاطب و ... که این مباحث نیز دارای ارتباطات فراوانی با حیطه مطبوعات عامه پسند هستند. حال با تعریف تابلوئید و تبیین این نوع روزنامه نگاری در تلاشیم تا بهتر به تبیین روزنامه نگاری جاز بپردازیم. شاید بهترین مثال برای روزنامه نگاری تابلوئید اطلاعات سرگرمی (infotainment) باشد به نوعی که مخاطب قادر نیست تا خط کشی صحیحی بین دو واژه اطلاعات و سرگرمی داشته باشد. (Hallin, 1992; van Zoonen, 1998) البته، تعدادی از محققان نیز آن را به جبر بازار، تجاری سازی و کالایی شدن محتوای تیره در حال پیشرفت مرزهای رسانه، بین اطلاعات و ارتباطات می دانند. (Dahgren and Sparks, 1992; Mcmanus, 1994; McChesney, 1999) با این وجود است که مطبوعات در چنین جامعه ای نتیجه یک جامعه مبتنی بر تبلیغات تجاری هستند. که رویکردهای انحصارطلبانه را نیز دنبال می کنند. و در نتیجه اگر مطبوعات بر اساس این رویکرد حرکت نکنند محکوم به فنا و نابودی هستند. (Lee, 2005) بدین طریق است که تبلیغات چی هایی که بر مطبوعات احاطه پیدا می کنند سعی دارند تا بر اساس تقاضای انواع مخاطبان وارد عمل شده و حتی گاهی در این راستا یعنی تامین مطالبه هر قشری از مخاطبان خود بخشی از داده ها را سانسور کنند. بنابراین می توان گفت روزنامه یک بازنمایی از مردم است (Hampton, 2001)

اما بعد دیگری از روزنامه نگاری تابلوئید در این جمله خلاصه است که تابلوئید خبر دیگری است. یعنی در مقایسه با خبر سخت، بیان کننده آثار طبقه بندی و دسته بندی ها در جامعه است. (Langer, 1998) البته شاهد مثال این موضوع تحلیل و بررسی هزاران خبر در این سبک روزنامه نگاری است، که نتایج نشان می دهد که موضوعاتی چون داستان ها و روایت هایی از جنایات، رویدادهای مرتبط با قاچاق و یا سایر اخبار مبتذل تشکیل دهنده بخش عمده ای از آن هاست. و این درست در تضاد با زندگی واقعی و روزمره عموم مردمی است که در بخش اخبار جدی دنبال می شوند. (Lee, 2005)

سومین بعد تعیین کننده و تبیینی از این روزنامه نگاری، نقش خرابکارانه ای است که در هژمونی بلوک قدرت ایفا می کند و از این جهت می تواند سلطه قدرت حاکم را در روند اخبار با پرداخت به موضوعات حاشیه ای در هم بریزد. (Glynn, 2000) گلن همچنین از این موضوع بحث می کند که رسانه های تابلوئید بی ثبات کردن حقیقت را به وسیله تکثیر صداهای مخالف پایه گذاری کرده اند.

چهارمین بعد این روزنامه نگاری که در اواخر قرن بیستم بروز پیدا کرد، به کارگیری در راستای حرکت های فمینیستی به عنوان مثالی از زیردست ضد عموم جامعه بود. در این بین روزنه های بدیل - مانند ژورنال ها، کمپانی های انتشاراتی، فروشگاه های کتاب، شبکه های توزیع فیلم و ویدئو، مکان های قرار و جشنواره ها- با ابداع، قاعده مند کردن و گسترش افکار جدید و دوره ها را برای تعریف و نقد پدیده های اجتماعی به کار گرفت. فریزر^۱ به عنوان یکی از این ایده پردازان نقش فضای عمومی را به عنوان داور و قاضی شناخت فرهنگی در جامعه مطرح می کند. (Fraser, 1992)

با این حال می توان چهار بعد جایگزینی روزنامه نگاری تابلوئید را در دوران کنونی که دیگر جاز ژورنالیسم از میان رفته اینچنین برشمرد:

۱. بدیل و جایگزین ممکن است بدین معنا باشد که در مقابل هر مکانی که رسانه های جریان اصلی در حوزه عمومی حضور دارند، آن ها نیز مجرای رسانه ای برای گفتمان خودشان محسوب می شود که از این جمله می توان به عرصه ژورنال هایی که بر روی اینترنت و غیره قرار دارند اشاره کرد.

۲. فضای عمومی بدیل ممکن است جایگزین احساسی باشد که سایر مشارکت کنندگان به گفتمان رسانه های حاکم دارند و سعی می کنند با شرکت در مناظره ها و بحثها به این فضا دسترسی یابند.

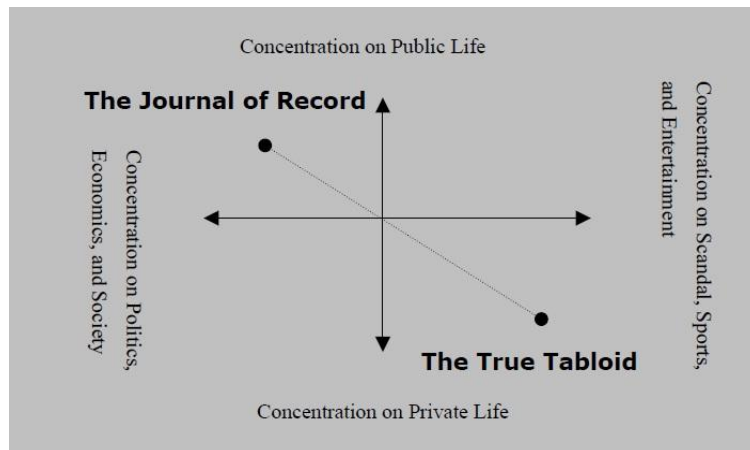
۳. این جایگزین و بدیل می تواند در قابل سایر موضوعات باشد و در مقابل موضوعات مرسوم قرار بگیرد که عمدتاً طرح و بحث می شود.

۴. این جایگزین ممکن است به صورت روش ها و قالب هایی جایگزین جریان اصلی رسانه ها و مباحث باشد. (Örnebring & Jönsson, 2004)

پس با این نگاه می توان گفت علیرغم انتقاداتی که به جاز ژورنالیسم از سوی منتقدان برجسته چپ صورت گرفت، اما این روزنامه نگاری هم اینک در قالب زمینه ساز تحولات و اعتراضات گروه های اقلیت، و تمامی اقشار و حتی فروریزی هژمونی بلوک قدرت و به کارگیری در نزد اقلیت بروز در روزنامه نگاری تابلوئید یافته است. که این نیز آثار و نتایج مطلوب این دوران است.

۲-۵. چارچوب موضوعی روزنامه نگاری تابلوئید

شکل ذیل به نوعی روند و چارچوب موضوعی صحیح روزنامه نگاری تابلوئید را مشخص می کند که با توجه به ویژگی ها و ابعاد باید این چارچوب را رعایت کند تا در قالبی صحیح تعریف و تبیین شود. به نوعی دو محور اصلی روزنامه نگاری تابلوئید یکی تاکید بر زندگی خصوصی و دیگری توجه به رسوایی، سرگرمی و اخبار ورزشی است این در حالی است که در طرف مقابل آن تاکید بر زندگی عمومی و توجه به سیاست، اقتصاد و اخبار اجتماعی دارد.

(spark, 2000)

به طور کوتاه می توان گفت که روزنامه نگاری تابلوئید، نتیجه ای است از تجاری سازی و محتوایی که مبتدل و مرتبط با اخبار زندگی خصوصی است و این درست در مقابل محتوای جدی و خبر عمومی قرار دارد. و به نوعی جایگزین و بدیل بودن آن نقش یک ضد عمومی را که قالب ها و روش های مختلفی از بحث یا مناظره موضوعات عمومی را بازی می کند. (lee, 2005) هویدا می سازد. و این درست تغییر و تحولی است که در نزد موضوع جاز ژورنالیسم نیز مطرح شده و به وجود آمده است.

۶ - احساس گرایی در جاز ژورنالیسم

جوزف پولیتزر در نشریه اش به نام نیویورک ورلد^۲ کاربرد جدیدی از خبر را مدنظر قرار داد و خبرهای تند را به کار برد، خبرهایی که به گناه، جنایت، رسوایی و روایت ها و داستان هایی که با این رویکرد و در یک قالب با جزئیات زیاد و شرح بسیار دقیق همراه بود می پرداخت. دو متن ذیل این تغییر و تحول را در این نوع سبک و روش جدید به خوبی روشن می سازد:

متن ۱: سبک قدیمی (۱۸۷۵)

ماری اسمیت یک زن افراط کار بود پیشتر توسط افسر اوتول احضار شده بود، دیروز صبح پلیس دادگستری مورتون در یک حمله اوباشی به او حمله کرد. او مقصر شناخته شد و به نود روز زندان در جزیره بلاک ول محکوم شد.

متن ۲: جاروجنجال مدرن (۱۸۸۵)

دیروز صبح یک زن زیبا روی و شهوت انگیز با موهای مشکی در جلسات (دادگاه) با بند دستمال گردنش بازی می کرد و با چشمان سیاه و پر زرق و برق قاضی مایک مورتون را برانداز می کرد. همان داستان قدیمی. خانواده خوشوقت، پدر و مادر عاشق، غرغر و سپس افول و بعد نابودی. و فقط سری که شکسته شد

- رئیس دادگاه غمخورانه سوال کرد: دوباره اینجایی، ماری؟

- «بله با اجازتون»، هق هق می کرد از اینکه طعمه یک نامرد شده بود. «اما لطفاً به من اجازه بدهید که بروم، فقط این بار!»

- «بله، ماری. من به تو اجازه می دهم که نود روز به جزیره بروی و هنگامی که تو بعد از سه ماه از مطالعه سخت و اصلاح بر

می گردی، از این برگه جدید شروع کن، ماری. این برگ را بگیر و آن را به یک چهارم یک جلد کتاب قطور تبدیل کن.

قاضی اشک هایش را با دستمال آبی ابریشمی به کنار زد، در حالیکه ماری را به بلاک ماریا رهسپار کردند.

این دو متن نشان می دهد تا چه اندازه قالب احساسات در این متون حضور داشت با این حال علاوه بر بیان احساسات موضوع و توجه دادن به آن رشد بسیار چشمگیری یافت. ذکر این نکته ضروری است که با این مثال ما شاهد شکل گیری سبک های جدیدی در روزنامه نگاری هستیم که مطبوعات شهری نیز بخشی از آن است مطبوعات شهری به نوعی رویکردی انتقادی داشتند و بر بخش های پست و حقیر اخبار مانند: انحراف، قتل، جنایت، تجاوز و هتک حرمت، طلاق و فساد عمومی، تاکید می کردند.

یکی از مفاهیم اصلی که در تبیین جاز ژورنالیسم همواره باید مورد توجه قرار گیرد، توجه به خود مفهوم جاز است که به ویژه در موسیقی نمود ویژه ای یافته است. جاز یک همکاری فرهنگی آفریقا-آمریکایی محسوب می شود که به عنوان یک موسیقی مردمی بروز یافت و سپس در نمایش های تجاری رشد کرد و سپس در کنسرت ها و تالارهای هنری به شکوفایی ویژه ای رسید. با این حال نوشتار جاز شبیه موسیقی، درگیر تحلیل عمیق و دقیق شده است. (Lee, 2005)

از دوران جاز در دهه ۱۹۲۰، دنیای پست جاز و موسیقی منحرف جاز یک استعاره رایج در مطبوعات عامه پسند، پالپ فیکشن و فیلم های هالیوود شد. به نوعی جاز استعاره ای را وارد طرف تاریک از تجربیات جامعه شهری آمریکا کرد. در این بین استعاره جاز که امروزه در بررسی های علمی در تاثیرات فرهنگی جاز تکیه دارد، از انتهای دهه ۱۹۳۰ که آگاهی از شورش رمانتیک و پتانسل خطر فراهم شد پدیدار گشت. شاید نقطه کلیدی انحراف رفتاری جاز را توجه به نژادها و طبقه و محیط پیرامون شهری دانست که بر علیه هنجارهای حاکمیتی و مسلط دست به شورش زد و این وجهی است که استعاره آن را در نام گذاری پدیده های مختلف فرهنگی مانند فیلم و یا سبک های روزنامه نگاری هم پر رنگ کرد. نکته در اینجا است که جاز پا را از دایره هنر و به ویژه موسیقی فراتر گذاشته است امروزه نیز رمان ها و فیلم ها استعاره انحراف جاز از تراژدی رمانتیک به سمت جنایات سیاه، رمزآلود و اختلالات عصبی در زندگی شهری را محور و موضوع قرار داده اند که بیشتر پدیداری را از موسیقی مدرن جاز که نقش مخدر را دارا بود بر عهده دارد.

۷ - عینیت گرایی در برابر احساس گرایی جاز ژورنالیسم

دهه ۱۹۳۰ به نوعی با عینیت^{۲۳} عرصه ژورنالیسم شناخته می شود و این درست در نقطه مقابل احساسات گرایی^{۲۴} است که در دهه ۱۹۲۰ و تابلوئید ژورنالیسم رقم خورده بود. این زمانی بود که رادیوها، فیلم ها و گنگسترها، محکومین، سلبریتی ها و رشد سریع و گسترده رسانه های جمعی را شاهد هستیم. سلبریتی ها در این دوران از طریق برد رادیو و توجه به تیراژ رسانه های چاپی به موفقیت های بزرگی دست یافتند و به نوعی بیش از پیش در جامعه برجسته شدند. به عنوان مثال کارلس لیندبرگ^{۲۵} نخستین فردی که بر روی آتلانتیک پرواز کرد، از طریق همین جریان به یک چهره مشهور تبدیل شد. (Jazz journalism: And the rise of objectivity, 2014)

برای اینکه به احساسی گرایی و روند تاثیرگذاری آن بر افکار عمومی دهه ۱۹۲۰ واقف شویم باید اقدام نشریه گرافیک اشاره کرد، یکی از سمبل های گاتر ژورنالیسم^{۲۶} نشریه نیویورک دیلی گرافیک^{۲۷} است. سردبیر این روزنامه

^{۲۳}Objectivity

^{۲۴}Sensationalism

^{۲۵}Charles Lindbergh

^{۲۶}Gutter Journalism

^{۲۷}The New York Daily Graphic

فردی به نام امیل گاورویو^{۲۸} است که کوری از کیپ راینلندر^{۲۹} را به چاپ رساند. ماجرا از این قرار بود که آلیس جونز^{۳۰} دختر یک کارگر مهاجر، گرچه مادرش سفید پوست بود اما پدرش به نوعی دو رگه محسوب می شد. با این حال وی در سال ۱۹۲۱ با آقای راین لندر آشنا شد و ازدواج نمود اما با توجه به نفوذ خانوادگی راینلندر کم کم این شایعه در اذهان عمومی ایجاد شد که وی با یک دختر از خانواده طبقه پایین و رنگین پوست ازدواج کرده است. این موضوع و فشار به همسرش سبب شد تا کیپ با ادعای اینکه همسرش سیاه پوست است به دادگاه شکایت کند. و با این کار به نوعی درخواست طلاق داده بود و در مقابل نیز آلیس، بخشی از لباس هایش را در مقابل هیئت منصفه از تن درآورد تا ثابت کند که سیاه نبوده است. چراکه دادگاه می خواست از این طریق رنگ نوک پستانهای وی را بررسی کند. حال

نشریه اونینگ گرافیک^{۳۱} کامپوزوگرافی (تصویر روتوش شده، در ادامه مقاله به آن اشاره می شود) از وی را در حالت برهنه منتشر نمود اما موضوع آن نبود بلکه موضوع یک زن برهنه بود که پشت به چندین مرد خبرنگار و عکاس قرار داشت و آن تصویر از دادگاه در مقابل خبرنگاران بود و نتیجه احساسی یک کامپوزوگراف^{۳۲} نامیده شد. نتیجه این اقدام روزنامه چنان شد که خیلی ها را فریب داد و این کار با یک کامپوزوگراف کوچک، ترک دعوا را به همراه داشت. (Alice Disrobed, 2010)

ما نباید در بیان وقایع دست به اغراق بزنیم و مطالب تا این اندازه احساسی گزارش کنیم و این درست چیزی است که در زمان شکل گیری جاز ژورنالیسم شاهد آن بودیم، به ویژه در شهری مانند نیویورک. اما در دهه ۱۹۳۰ این روند و این سطح اغراق در بیان احساسات کم کم تنزل پیدا کرد.

یکی از ایده ها در جاز ژورنالیسم که در دهه ۱۹۲۰ آغاز شد و همچنان در دهه بعد نیز ادامه یافت و گسترش یافت تحت عنوان روایت بزرگ^{۳۳} قرار گرفت به گونه ای که یک داستان صدها روزنامه نگار و مقادیر زیادی خبر را به خود مربوط می کرد. این روایت بزرگ معمولاً مرتبط با جنایت ها و چهره های مشهور بود چنانکه داستان مربوط به دزدیدن فرزند کارلس لیندبرگ در ۱۹۳۴، یازده میلیون واژه را در مدت ۲۸ روز در عرصه روزنامه ها به خود اختصاص داد.

بعد از جنگ جهانی اول و توسعه فضای عینی گرایی شاهد رشد و توسعه روزافزون روابط عمومی ها بودیم. روزنامه نگاران در چنین فضایی دیگر قادر نبودند که چگونه به فکت ها اعتماد کنند و یا کدام فکت ها قابل اعتمادند. دولت ها هم به این نتیجه رسیدند که باید روابط عمومی ها تغییر یابند و پروپاگاندا^{۳۴} بزرگی از طریق کمپانی ها را رقم بزنند. در این بین افرادی چون والتر لیپمن^{۳۵} استاندارد سازی عینیت گرایی را آغاز کردند و وسعت دادند. لذا لیپمن درخواست نمود تا روزنامه ها به تفسیر بیشتر بپردازند و درصد بود تا نوعی روزنامه نگاری را برای مردمی گسترش دهد که می

^{۲۸} Emile Gauvreau

^{۲۹} Kip Rhinelander

^{۳۰} Alice Jones

^{۳۱} Evening Graphic

^{۳۲} Composograph

^{۳۳} Big Story

^{۳۴} Propaganda

^{۳۵} Walter Lippmann

خواستند بدانند، چرا؟. البته راه اندازی نشریات و یا مجلاتی مانند تایم (۱۹۲۳)، توسعه دهنده و نمایانگر همان اخبار تفسیری و تبیینی بودند. با این حال برخی از افراد چون هنری لوس^{۲۶} با این موضوع که عینیت گرایی فراتر از احساس گرایی است، موافق نبودند. هر چند، جریان غالب بیشتر تاکید بر اهداف فکت ها و گزارش های عینی داشت. و لیپمن آن را روشی برای علمی شدن جریان می دانست. و به نوعی با این روند شاهد شکل گیری آموزش ها و مدارس روزنامه نگاری هستیم که در کنار آن منابع خبری هم از ارزش و هویت بهتر و والاتری برخوردار شدند. بدین ترتیب شاهد شکل گیری و توسعه مدارس روزنامه نگاری هستیم چنانکه جوزف پالیتزر کلمبیا اسکول روزنامه نگاری را در سال ۱۹۰۴ وقف کرد، هرچند در ابتدا نمی خواست تنها برای آموزش های دساه بندی شده مربوط به روزنامه نگاری باشد و بدین ترتیب شاهد اولین فارغ التحصیلان بر اساس چنین سیاست هایی در حوزه روزنامه نگاری در دانشگاه های میسوری و کلمبیا بودیم. که بعدها به سایر حیطه ها مانند روابط عمومی، تبلیغات تجاری و اکنون رسانه ها جدیدی نیز تسری پیدا کرده است.

باید توجه داشت که والتر لیپمن آرزو داشت که آموزش روزنامه نگاری آن را از احساس گرایی رهایی ببخشد و به نوعی می توان گفت ایده والتر لیپمن پاسخی بود به فردیت و بدگمانی نسبت به خیر و نیکی که در دوران جاز ژورنالیسم حاکم بود. (Jazz journalism: And the rise of objectivity, 2014) البته بنا بر تعبیر زیبایی تابل^{۳۷} با ظهور عینیت گرایی، جاز ژورنالیسم به عنوان آخرین گل باقیمانده از بوته احساسگرایی از بین رفت و برای همیشه پژمرد. (Tebbell, 1969:223)

۸. ویژگی های شاخص جاز ژورنالیسم

۱) توسعه و گسترش استفاده از عکس و تصویر: پیشرفت علم و فناوری در حوزه عکاسی و چاپ این امکان را فراهم آورد تا عکس های بیشتر و تصاویر بزرگتر و تصاویری با کیفیت بهتر در رسانه های به چاپ برسند و حتی از ۱۹۲۷ نیز فیلم همراه با موسیقی به جریان جاز ژورنالیسم راه پیدا کرد.

۲) به کار گیری بیان احساسی: تیترها و عناوین احساسی مطبوعات تابلوئید یکی از ویژگی های بارز این نوع از روزنامه نگاری است:

«او مرا کتک زد- من عاشق او هستم»

«من کسی که برادرم را کشت، می شناسم»

«برای ۳۶ ساعت، من با عشق دیگرم بودم.»

۳) موضوعات: ستون و اساس دوران جاز ژورنالیسم همانگونه که اشاره شد، سکس، چهره های مشهور، قاتل و موضوع رسوایی هاست. (Jazz journalism: And the rise of objectivity, 2014)

۹. آثار و نتایج جاز ژورنالیسم

به عنوان یکی از خدمات برجسته این نوع از روزنامه نگاری باید گفت که رشد و تعالی تصاویر و روایت های بصری در میان مطبوعات را تسریع نمود و از این حیث باید مورد توجه ویژه قرار بگیرد. (Bicket & Packer, 2004:363)

در کنار این موضوع باید اشاره کرد که جاز ژورنالیسم در دوران خود مخاطبان بسیاری را برای خود دست و پا کرده

^{۲۶} Henry Luce

^{۳۷} Tebbell

بود، استیونز (۱۹۹۱) بیان می کند که مردم در آن سال ها نشریه دیلی نیوز^{۳۸} را بیش از تریبون^{۳۹} و نیویورک تایمز^{۴۰} می خواندند. البته تیراژ این نشریات نیز مدرک دیگری بر این ادعاست، چراکه دیلی نیوز در سال ۱۹۲۰ بیش از یک میلیون تیراژ داشته و یا نشریه دیلی میرو^{۴۱} تقریباً ۲۵۰ هزار نسخه و اونینگ گرافیک^{۴۲} ۱۰ هزار نسخه را منتشر می کرده است. (Bicket & Packer, 2004:377; Stevens, 1991)

البته همانطور که اشاره شد، تحولات ایجاد شده از نظر توجه به اقشار گوناگون، درج خبردیگر، و یا کمک به گروه ها و جنبش های فمینیستی نیز آثار سیاسی اجتماعی جاز ژورنالیسم است که امروزه در قالب روزنامه های تابلوئید بیشتر ظهور پیدا کرده است. (Lee, 2005)

۱۰. آفت های جاز ژورنالیسم

جدای از مواردی که عمدتاً منتقدان چپ به فرهنگ عامیانه و یا نحوه استفاده تصویر در این نوع از روزنامه نگاری با توجه به اصالت دادن به متن مطرح می کرده اند، ظهور و بروز فسادهای مالی با توجه ارتباطات فراوان این روزنامه نگاری با موضوع شهرت، زمینه ساز رشوه ها و پرداخت های مالی از سوی سلبریتی ها به این روزنامه ها می شد، به عنوان نمونه یکی از علاقمندی های ورزشی ها در طول دوران جاز که بر روزنامه ها حاکم بودند، دریافت پول زیاد از سوی ورزشکاران برای مقالاتی بود که از سوی آن ها به نگارش در می آمد. اگر یک ورزشکار از مهارت های نویسندگی برخوردار نبود، خود روزنامه یک شیخ نویسنده^{۴۳} را برای نگارش مقاله اجیر می کرد البته گاهی خود ورزشکار هم از این موضوع خبری نداشت. (Carvalho, 2007)

۱۱. جایگاه استفاده از تصویر در جاز ژورنالیسم

باید به این موضوع اشاره کرد که عکاسی از ویژگی ها و شاخصه های روزنامه های تابلوئید دوران جاز است. (Bessie, 1938; Murphy, 1984) عکس با برخورداری از قدرت بازنمایی واقعیت را آشکار می کند و با حرکت جدید به سوی ابژه های گزارشی در انتهای قرن نوزدهم پیوند می خورد. (Schiller, 1981) نکته در اینجاست که از طریق عکاسی در روزنامه نگاری، نه فقط سیاستمداران، یا بازیگران زن و ورزشکاران، بلکه مردمان زمانه خوب به نظر می رسند. (Hopkinson, 1971:7)

در این قسمت باید دیدگاه های انتقادی بسیاری از متفکران نسبت به این نوع از روزنامه نگاری اشاره کرد که تصویر را نسبت به متن پست می دانند و بحث های آدرنو تا فوکو و دریدا هم ادامه این انتقادات است، چرا که بیشتر این جریان های انتقادی ترکیب عکس و احساس گرایی را آماج انتقاد قرار می دهند. (Bicket & Packer, 2004) اما در طرف دیگر و فرای این انتقادات، باید به این موضوع دقت کرد که عکاسی فرضی است که بازنمایی میل و خواسته روزنامه نگاران را برای عینی گرایی و ثبت دقیق واقعیت ها ممکن می سازد. در سوی دیگر، عکس احساسات مخاطبان را بیرون می کشد و واکنش های عقلانی مخاطبان را که پیش از این در قالب کلمات و لغات چاپ شده بود، کاهش

^{۳۸}Daily News

^{۳۹}Tribune

^{۴۰}New York Times

^{۴۱}Daily Mirror

^{۴۲}Evening Graphic

^{۴۳}Ghostwriter

می دهد و از طرف دیگر عکاسی بی درنگ و فوری است لذا درخواست تجدید نظر به عنوان یک تهدید تلقی می شود. (Becker, 1992: 130)

استیون به نقل از سوزان سانتگ^{۴۴} (فعال سیاسی و نظریه پرداز ادبی آمریکایی) نقل می کند که بررسی تاریخ عکاسی نشان می دهد همیشه یک کشمکش بین زیبایی شناسی و بیان حقایق در مورد آن وجود داشته است اولی به نوعی وام گرفته از هنر خوب و عالی است و دومی از علم. عکس ها چیزهایی که وجود دارند را ثبت می کنند اما مدافعان اخلاق از قدرتش به خاطر پیشنهادات بیشتر و گسترده اش می ترسند. (Stevens, 1989: 26)

۱۱-۱. تمایز جاز ژورنالیسم در به کار گیری تصویر

موارد ذیل را می توان به عنوان وجوه متمایز به کارگیری تصویر در جاز ژورنالیسم نسبت به سایر انواع روزنامه نگاری در آن دوران برشمرد، که همانطور که اشاره شد خود مزیت ها و اثرات مثبتی را برای نسل های آتی رسانه ها به همراه داشته است:

۱. در روزنامه نگاری تابلوئید دوران جاز عکس ها و تصاویر به گونه ای به کار می رفت که منجر به توجه خوانندگان به صفحات درونی روزنامه گردد و به نوعی خواننده را به پیگیری روایت و داستان خبر در داخل روزنامه هدایت می نماید و از این طریق توجهی برای فروش بهتر روزنامه نیز به حساب خواهد آمد.
۲. جاز ژورنالیسم از انواع تزئینات، حاشیه های وزین و بیش از حد آراسته کردن تصاویر بهره می گرفت و از سوی دیگر حتی در پس زمینه تصاویر نیز در مواردی از تصویر دیگری نیز بهره می گرفت.
۳. در حالی که روزنامه هایی چون نیویورک تایمز تنها در مواردی که نمی توانستند از درج تصویر خودداری کنند، از عکس بهر می بردند، اما روزنامه های تابلوئید دوران جاز مصمم بودند و اصرار داشتند تا به طور مستمر از تصویر به عنوان اجزای اصلی نمایش اخبار بهره بگیرند. (Bicket & Packer, 2004:368-369)

۱۱-۲. کامپوزوگراف یکی از دستاوردهای جاز ژورنالیسم

کوهن در تعریف کامپوزوگراف عنوان می کند که نه تنها تصاویر را باهم یکی می کند بلکه آن تشنج آفرینی و افشاسازی تصویری شده ای از یک صحنه است که عکاس در ارائه آن با ممنوعیت مواجه است. (Cohen, 1964: 96)

پس باید به این مطلب اذعان داشت که بیشترین نوآوری بصری در روند توسعه مطبوعات با دوران جاز روزنامه های تابلوئید پیوند خورده است و کامپوزوگراف یکی از آن ها محسوب می شود. هرچند اولین بار این دستکاری و روتوش حرفه ای در ماجرای برهنه شدن همسر راینلندر در دادگاه روی داد اما آن آغازی بود به جریانی که خود بعدها و تحولات بسیاری را در عرصه مطبوعات رقم زد.

یک نمونه بسیار برجسته از این تصویر سازی که هر از گاهی چندین تصویر (حتی ۲۰ عدد) را با هم ترکیب می نمودند تا به یک کامپوزگراف برسند، تصویری است که در ۲۷ مارس ۱۹۲۷ در نشریه اونینگ گرافیک منتشر شد در این کامپوزگراف، ردولف والتینو (بازگیر مشهور ایتالیایی) و انریکو کارسو (خواننده مشهور ایتالیایی) به عنوان دو فرد مورد علاقه مردم را نشان می دهد که مردگان در حال بالا آمدن از قبرها هستند تا صحبت های آنان را بشنوند.

^{۴۴}Susan Sontag

^{۴۵}Rudolph Valentino

^{۴۶} Enrico Caruso

۱۲. نتیجه گیری

در مورد این دوران از روزنامه نگاری تعبیر زیر شاید شایسته باشد که جاز ژورنالیسم تاکید اصلی اش را بر خون قرار می دهد. لذا با این وجود، خروجی عمده ای که یک سوپر مارکت می فروشد، قابل قبول ترین هزینه جایگزین می باشد، یعنی: نمایش های هیجانی و احساسی، شایعات مربوط به افراد مشهور، داستان های روانی، خرافات مذهبی و دلایل عجیب و غریب (Newspapers, 2013)

هرچند که نخبگان و متفکران انتقادی جاز ژورنالیسم و روزنامه نگاری تابلوئید را ویران کردند اما تا زمانی که سنت ضدیت سمعی و بصری شدن در فرهنگ غرب طرفداران زیادی داشته باشد، دلالتی بر کاهش سطح فکری و آموزشی فرهنگ به مثابه کل آن نیست. (Bicket & Packer, 2004:376) البته تاریخ نشان می دهد که با ظهور و توسعه انواع رسانه همواره این مخالفت ها نیز ادامه یافته و ادامه پیدا کرده است. امروزه نیز روند توسعه به گونه ای شده که دوباره همان جریان بصری شدن که در دوره ای با مخالفت زیادی روبرو بود، پیروز شده است. و امروزه نیز رسانه ها را از متن گرایی به سمعی و بصری شدن منتقل شده اند و این بار توسعه تکنولوژی دوباره این روند و این پیشرفت را برای ما پدیدار کرده است.

نکته ای که نباید در مورد سیر تحول جاز از یاد برد این است که زمانی جاز و تاثیراتش در فیلم، موسیقی و حتی مطبوعات از دهه ۱۹۲۰ آغاز شد ولی این تصویر عامه پسند کم کم افول پیدا کرد و کم رنگ شد. این در حالی است که امروزه موسیقی جاز جای خود را به موسیقیدانان راک، و نسل جدید از هیپی ها داده است و به نوعی روند انتقال فرهنگی را در جامعه امریکایی نشان می دهد. با این حال استعاره جاز، به بازگشت و بازنمایی دوباره جاز بین خطوط هنجارمندی و انحراف، انطباق و بیزاری، کاپیتالاسیون تجاری و صحت هنری، سفید و سیاه امید دارد. (Lee, 2005)

منابع:

فارسی:

بدیعی، نعیم و قندی، حسین (۱۳۹۰). روزنامه نگاری نوین، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.

لاتین:

- Alice disrobed. (2010, march 19). Retrieved september 30, 2014, from mulatto diaries:
<http://mulattodiaries.wordpress.com/2010/03/19/alice-disrobed/>
- Baran ,Stanley j. (2012). Introduction to mass communication: media literacy and culture, London: the Mc Grow-Hill.
- Becker, K.E. (1992) 'Photojournalism and the Tabloid Press', in P. Dahlgren and C. Sparks (eds) Journalism and Popular Culture, London: Sage.
- Bicket, D., & Packer, L. A. (2004). An Early 'Denial of Ekphrasis': Controversy over the Breakout of the Visual in the Jazz Age Tabloids and the New York Times. Visual Communication, Vol 3(3).
- Bolter, J.D. (1996) 'Ekphrasis, Virtual Reality, and the Future of Writing', in G. Nunberg (ed.) The Future of the Book. Berkeley: University of California Press.
- Brants, J Hermes and L. van Zooneneds (1998) The Media in Question Popular Culture and Public Interests. London: Sage.
- Carvalho, J. (2007). the Banning of Bill Tilden: Amateur Tennis and Professional Journalism in Jazz-Age America. Journalism & Mass Communication, Vol. 84, No. 1.
- Cohen, L. (1964) The New York Graphic: The World's Zaniest Newspaper. Philadelphia: Chilton Books.
- Dahlgren P. and Sparks, C.(ed)(1992). Journalism and Popular Culture. London: Sage.
- Fraser, N.(1992) 'Rethinking the Public Sphere: a contribution to the critique of actually existing democracy' in Craig Calhoun(ed.), Habermas and the Public Sphere, Cambridge, MAMIT press.
- Glynn, K.(2000) Tabloid Culture-Trash Taste, Popular Power, and the Transformation of American Television. USA Duke University Press.
- Hallin, D (1992). 'The Passing of the 'High Modernism' of American Journalism.' Journal of Communication, Vol. 42, No.3.
- Hampton, M.(2001) "Understanding media'theories of the press in Britain,1850-1914.' Media, Culture Society, Vol.23, pp.213-231.
- Hopkinson, T. (1971) Scoop, Scandal and Strife. New York: Hasting House Publisher Inc.
- Journalism history. (n.d.). Retrieved 6 25, 2014, from slideshare:
<https://slideshare.net/cubrepters/journalism-history>
- Kenney, W. H. (1987). Jazz: A Bibliographical Essay. American Studies International, Vol. 25, No. 1, pp. 3-27.
- Langer, J.(1998) Tabloid Television popular journalism and the "other news". USA: Routledge.

- Lee, H.-w. (2005, Jun 11). Tabloid press embed a new public in China. Retrieved september 27, 2014, from <http://www15.uta.fi/arkisto/tacs/papers0506/hsiao-wen.pdf>
- Linneman, W. R. (1976). Association Humorous Views of Yellow Journalism. Studies in American Humor, Vol. 3, No. 1.
- Lopes, P. (2005). Signifying Deviance and Transgression: Jazz in the Popular Imagination. American Behavioral Scientist.
- McChesney, R.(1999) Rich Media, Poor Democracy Communication Politics in Dubious Times. UrbanaUniversity of Illinois Press.
- McManus, J.(1994) Market-driven JournalismLet the Citizen Beware Thousand Oaks, CASage.
- Murphy, J. (1984) 'Tabloids as an Urban Response', in C. Covert and J. Stevens (eds) Mass Media Between the Wars, Syracuse, NY: Syracuse University Press.
- Newspapers. (2013, May 5). Retrieved september 28, 2014, from cybercollege: <http://www.cybercollege.com/frtv/newsp2.html>
- Örnebring, H. & Jönsson, A. M.(2004) 'Tabloid Journalism and the Public Sphere: a historical perspective on tabloid journalism.' Journalism Studies, Vol.5, Number3, pp283-295.
- Schiller, D. (1981) Objectivity and the News: The Public and the Rise of Commercial Journalism. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Sex, Crime, and Jazz-Age Journalism. (2000, July). Retrieved september 27, 2014, from Constitutional Rights Foundation: <http://www.crf-usa.org/bill-of-rights-in-action/bria-11-1-c-the-right-to-an-impartial-jury-trial-and-a-free-press>
- Sparks, C.(2000)'Introductionthe panic over tabloid news' pp1-40 in Sparks, C. and Tulloch, J.edTabloid TalesGlobal Debates over Media Standards. USA Rowman-Littlefield Publishers, Inc.
- Stevens, J.D. (1989) 'Media and Morality in the Twenties', History Today, November.
- Stevens, J.D. (1991) Sensationalism and the New York Press. New York:Columbia University Press.
- Tebbell, J. (1969) The Compact History of the American Newspaper. New York: Hawthorn Books, Inc.
- The Jazz Age. (n.d.). Retrieved september 29, 2014, from mathiaslink: http://www.mathiaslink.com/us/the_jazz_age.ppt
- yellow jornalism. (n.d.). Retrieved 9 25, 2014, from wikipedia: <https://www.wikipedia.com>